



ĐẠI SỨ QUÁN HỢP CHỮNG QUỐC HOA KỲ

Phòng Thông tin – Văn hóa

Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh

Hà Nội, Việt Nam

Tel: 84-4-831-4580 – Fax: 84-4-831-4601

TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP

(đã được thông qua trong đại hội các đại biểu của 13 bang của

Hợp chúng quốc Hoa Kỳ - ngày 4 tháng 7, 1776)

Trong tiến trình phát triển của nhân loại, khi một dân tộc nào đó cần thiết phải xóa bỏ những mối liên kết chính trị giữa họ với một dân tộc khác và khẳng định trước các lực lượng trên toàn trái đất vị thế độc lập và bình đẳng mà các qui luật của tự nhiên và thượng đế đã ban cho họ, thì sự tôn trọng đầy đủ đối với các quan điểm của nhân loại đòi hỏi họ phải tuyên bố những nguyên do dẫn họ đến sự biệt lập đó.

Chúng tôi khẳng định một chân lý hiển nhiên rằng mọi người sinh ra đều bình đẳng, rằng tạo hóa đã ban cho họ những quyền tất yếu và bất khả xâm phạm, trong đó có quyền sống, quyền được tự do và mưu cầu hạnh phúc.

Rằng để đảm bảo cho những quyền lợi này, các chính phủ được lập ra trong nhân dân và có được những quyền lực chính đáng trên cơ sở sự nhất trí của nhân dân, rằng bất cứ khi nào một thể chế chính quyền nào đó phá vỡ những mục tiêu này, thì nhân dân có quyền thay đổi hoặc loại bỏ chính quyền đó và lập nên một chính quyền mới, đặt trên nền tảng những nguyên tắc cũng như tổ chức thực thi quyền hành theo một thể chế sao cho có hiệu quả tốt nhất đối với an ninh và hạnh phúc của họ.

Thật vậy, sự thận trọng sẽ buộc người ta hiểu rõ rằng một chính quyền đã được thiết lập qua một thời gian dài thì không nên thay đổi chỉ vì những lý do đơn giản, nhất thời. Mọi kinh nghiệm đều đã chứng tỏ điều đó, rằng khi cái xấu còn trong chùng mực chịu đựng nổi, thì nhân loại dễ cam chịu nó, hơn là dám tự trao cho mình quyền loại bỏ những thể chế mà họ đã quen thuộc. Nhưng khi hàng loạt các hành vi lạm quyền và chiếm đoạt theo đuổi những mục tiêu giống nhau, lộ rõ ý đồ áp chế họ dưới ách chuyên quyền độc đoán, thì họ có quyền và có bổn phận phải lật đổ chính quyền đó và bổ nhiệm những chiến sĩ mới để bảo vệ nền an ninh của họ trong tương lai. Những thuộc địa này đã từng phải cắn răng chịu đựng, nhưng bây giờ đã đến lúc buộc họ phải xóa bỏ thể chế chính quyền cũ.

Lịch sử của vua nước Anh hiện nay là lịch sử của những nỗi đau thương và sự tước đoạt triển miên, tất cả đều nhằm mục đích trực tiếp là thiết lập ách chuyên chế bạo ngược ở những bang này. Để chứng minh cho điều này, ta hãy để cho các sự việc tự nó lên tiếng với cả thế gian ngay thẳng.

Ông ta đã từ chối không phê chuẩn một số đạo luật, tốt đẹp và cần thiết nhất đối với lợi ích của công chúng.

Ông ta đã cấm đoán không cho các viên thống đốc thông qua những đạo luật mang tính cấp bách và bức xúc, hoặc đình chỉ việc thực thi những đạo luật này để chờ được ông phê chuẩn và trong khi đình chỉ như vậy, ông đã hoàn toàn bỏ mặc, không còn bận tâm về chúng nữa.

Ông ta đã từ chối không thông qua những đạo luật về cư trú của những vùng dân cư lớn, trừ phi đám dân này từ bỏ quyền đại diện trong cơ quan lập pháp, một quyền vô cùng quý giá đối với họ nhưng lại rất đáng sợ đối với những tên bạo chúa.

Ông ta đã triệu họp các cơ quan lập pháp ở những địa điểm không bình thường, không tiện nghi, cách xa những kho lưu giữ hồ sơ công cộng và chỉ nhằm mục đích duy nhất là làm cho họ do mệt mỏi mà phải tuân theo các chủ trương của ông ta.

Ông ta đã nhiều lần giải tán các hạ nghị viện vì đã cương quyết chống lại sự xâm phạm của ông đối với các quyền của nhân dân.

Rồi sau khi giải tán, một thời gian dài ông ta đã từ chối không cho bầu lại những cơ quan này, do đó những quyền lập pháp không gì xóa bỏ được đã được trao lại cho dân chúng thực thi. Cùng lúc đó, nhà nước đứng trước các nguy cơ về ngoại xâm và nội loạn.

Ông ta đã ra sức ngăn cản việc tăng dân số ở các bang này. Với mục đích đó, ông ngăn cản việc thực hiện luật nhập quốc tịch cho người nước ngoài, từ chối không thông qua những đạo luật khác khuyến khích nhập cư và tăng thêm các điều kiện đối với quyền sở hữu đất đai.

Ông ta đã ngăn cản việc thực thi công lý bằng cách từ chối không thông qua những đạo luật thiết lập các cơ quan tư pháp.

Ông ta đã buộc các quan tòa phải lệ thuộc vào ý chí của ông bằng những qui định về nhiệm kỳ cũng như các khoản lương bổng trả cho họ.

Ông ta đã lập ra rất nhiều cơ quan mới và bổ nhiệm vào đó vô số những quan lại mới để xách nhiễu dân chúng và vơ vét tài sản của họ.

Trong những thời kỳ hòa bình ông ta vẫn duy trì những đội quân thường trực trên đất nước ta mà không được sự đồng ý của các cơ quan lập pháp của chúng ta.

Ông ta đã tác động để cho ngành quân sự độc lập và vượt lên trên quyền lực dân sự.

Ông ta đã cùng với một số đối tượng khác buộc chúng ta phải tuân theo nền pháp quyền xa lạ với hiến pháp của chúng ta và không được luật pháp của chúng ta công nhận. Rồi ông ta phê chuẩn những đạo luật giả dối sau đây:

Cho phép những đội quân có vũ trang đông đảo đồn trú trên đất nước ta.

Qua những phiên tòa giả hiệu, che chở cho chúng khỏi bị trừng phạt trước hậu quả của những vụ sát hại dân cư ở các bang này.

Cắt đứt những quan hệ thương mại giữa chúng ta với các khu vực khác trên thế giới.

áp đặt các khoản thuế khóa mà không được chúng ta đồng ý.

Trong nhiều trường hợp, tước đoạt của chúng ta quyền được xét xử trước đoàn hội thẩm.

Đưa chúng ta sang phía bên kia đại dương để xét xử về các tội trạng không có thật.

Xóa bỏ thể chế tự do của luật pháp nước Anh ở một tỉnh lân cận và thiết lập ở đó một chính quyền độc đoán; rồi mở rộng ranh giới, coi đó là mẫu mực và công cụ thích hợp để du nhập ách cai trị chuyên chế vào các thuộc địa này.

Tước đoạt hiến chương của chúng ta, huỷ bỏ những bộ luật giá trị của chúng ta và thay đổi một cách căn bản những thể chế chính quyền của chúng ta.

Đình chỉ các cơ quan lập pháp của chúng ta rồi tự tuyên bố là có quyền lập pháp cho chúng ta trong mọi trường hợp.

Ông ta đã từ bỏ chính phủ ở đây và tuyên bố rằng chúng ta không còn được ông che chở và bảo vệ, rồi tiến hành cuộc chiến tranh chống lại chúng ta.

Ông ta đã vơ vét biển cả, tàn phá các bờ biển, thiêu đốt các thị trấn, huỷ hoại sinh mạng của nhân dân chúng ta.

Trong thời gian này, ông ta đang đưa sang những đội quân lớn gồm các lính đánh thuê nước ngoài để thực thi các công việc giết tróc, tàn phá và bạo ngược đã được bắt đầu với những cảnh tượng tàn ác và xảo trá mà ngay cả trong thời đại dã man nhất cũng khó mà sánh được, ông ta hoàn toàn không xứng đáng với người đứng đầu của một quốc gia văn minh.

Ông ta đã cưỡng ép các công dân của chúng ta bị bắt ngoài biển khơi phải cầm súng chống lại đất nước mình, trở thành những đao phủ giết hại bạn bè và anh em mình, hoặc buộc họ phải tự giết hại mình.

Ông ta đã kích động những cuộc phiến loạn trong nội bộ chúng ta và cố công đưa vào vùng dân cư ở các miền biên cương nước ta sự man rợ tàn bạo kiểu Indian mà các hình thức chiến trận khét tiếng của nó chính là sự huỷ diệt không phân biệt lứa tuổi, giới tính và điều kiện sinh sống.

Trong các giai đoạn xảy ra tình trạng áp bức như vậy, chúng ta đều có kiến nghị yêu cầu bồi thường với lời lẽ hết sức khiêm nhường, nhưng những kiến nghị lập đi lập lại của chúng ta chỉ được đáp lại bằng những nỗi đau xót liên tiếp. Một ông hoàng với tính cách được thể hiện qua các hành vi mà ta chỉ có thể gọi đúng tên là bạo chúa, thì không xứng đáng là người cai trị của một dân tộc tự do.

Không phải chúng ta không muốn lưu ý các bạn của chúng ta ở nước Anh. Đã nhiều lần chúng ta cảnh báo họ về những ý đồ của các cơ quan lập pháp của họ muốn bành trướng quyền tài phán không thích hợp sang đất nước chúng ta. Chúng ta đã nhắc nhở họ về tình trạng nhập cư và cư trú của chúng ta ở nơi đây. Chúng ta đã dựa vào ý thức công bằng, lòng hào hiệp và cả những mối liên hệ ruột thịt giữa đôi bên để kêu gọi họ từ bỏ những cuộc chiếm đoạt đã gây cản trở cho mối quan hệ và giao tiếp giữa hai phía. Họ đã không thèm lắng nghe tiếng nói của chính nghĩa lẫn tình máu mủ. Vì vậy, chúng ta phải đi tới một kết luận tất yếu là tuyên bố cắt đứt quan hệ với họ và đối xử với họ giống như mọi người khác trong nhân loại: trong hoà bình là bè bạn, trong chiến tranh là kẻ thù.

Vì vậy, chúng ta, những đại biểu dự *Đại hội của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ* yêu cầu các trọng tài tối cao của thế giới hãy công nhận những ý đồ chính đáng của chúng ta trong việc nhân

đanh và thực thi quyền lực của nhân dân có thiện chí ở các thuộc địa này, trình trọng công khai và tuyên bố rằng các thuộc địa liên minh với nhau này đã và có quyền phải là *Quốc gia Tự do và Độc lập*, rằng họ từ bỏ mọi sự trung thành đối với vương miện của Anh Quốc, rằng những liên hệ chính trị giữa họ với nước Anh đã và phải hoàn toàn bị xóa bỏ, rằng với tư cách là *Quốc gia Tự do và Độc lập*, họ hoàn toàn có quyền tiến hành chiến tranh, ký kết hiệp ước hòa bình, xây dựng liên minh, thiết lập quan hệ thương mại và thực thi mọi công việc thuộc quyền của những *Quốc gia Độc lập*. Vững tin vào sự bảo hộ thiêng liêng của thượng đế, chúng ta nguyện cùng hiến dâng tính mạng, tài sản và danh dự thiêng liêng của mình để bảo đảm cho bản tuyên ngôn này.

CÁC ĐẠI BIỂU CỦA 13 BANG CỦA HỢP CHỮNG QUỐC HOA KỲ

Georgia

Button Gwinnett
Lyman Hall
Geo. Walton

North-Carolina

Wm. Hooper
Joseph Hewes
John Penn

South-Carolina

Edward Rutledge
Thos Heyward. Junr
Thomas Lynch . Junr
Arthur Middleton

Maryland

Samuel Chase
Wm. Paca
Thos Stone
Charles Carroll

Virginia

George Wythe
Richard Henry Lee
Ths. Jefferson
Benja. Harrison
Thos. Nelson, jr
Francis Lightfoot Lee
Carter Braxton

Pennsylvania

Robt. Morris
Benjamin Rush
Benja Franklin
John Morton
Geo. Clymer
Jas. Smith
Geo Taylor
James Wilson
Geo. Ross

Delaware

Caesar Rodney
Geo. Read
New York
Wm. Floyd
Phil. Livingston
Frank. Lewis
Lewis Morris

New- Jersey

Richd. Stockton
Jno. Witherspoon
Fras. Hopkinson
John Hart
Abra Clark

New- Hampshire

Josiah Bartlett
Wm. Whipple
Matthew Thornton

Massachusetts- Bay

Saml. Adams
John Adams
Robt. Treat Paine
Elbridge Gerry

Rhode-Island & Providence:

C. Step. Hopkins
William Ellery

Connecticut

Roger Sherman
Saml. Huntington
Wm. Williams
Oliver Wolcott

New York

Wm. Floyd
Phil. Livingston
Frans. Lewis
Lewis Morris